

Από δε το μέρος αυτό έπρεπε να διέλθουν όλοι οι μοναχοί - Μακαριστού γέροντος Ιωσήφ Ησυχαστού

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#)

Τμήμα τοιχογραφίας από τον Νάρθηκα της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας.

Εν τέλει τη νύκτα εκείνη ήλθον πάλιν εις έκστασιν. Και βλέπω ένα μέρος

ευρύχωρον, και θάλασσα το εχώριζεν. Και εις αυτήν την ευρυχωρίαν ήτον παγίδες εστρωμένες παντού. Και κρυμμένες παντού να μην φαίνονται. Εγώ δε ήμην εις ένα μέρος πολύ υψηλόν, και όλα ως εν θέατρον τα έβλεπα. Από δε το μέρος αυτό έπρεπε να διέλθουν όλοι οι μοναχοί. Από δε της θαλάσσης ήτον ένας δράκων - δαίμονας φοβερός - όπου έβγαζαν φλόγες τα μάτια του. Εξαγριωμένος. Και έβγαζε το κεφάλι του και εκοίταζε - πιάνονται στες παγίδες ; Οι δε μοναχοί περνώντας χωρίς φόβον και προσοχήν, άλλος επιάνετο από τον λαιμόν, άλλος από την μέσην, άλλος από το πόδι, άλλος από το χέρι. Και βλέπων ο δαίμων εγελούσε χαίρων και αγαλλώμενος. Εγώ δε ελυπούμην σφόδρα και έκλαιον. Άχ ! έλεγα, πονηρέ δράκων ! Τί μας κάμεις και πώς μας πλανάς ! Και ήλθα πάλιν εις τον εαυτόν μου. και ήμην μέσα εις το καλυβάκι μου.

ΠΗΓΗ : ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ, ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΜΟΝΑΧΙΚΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ, εκδ. ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΦΙΛΟΘΕΟΥ, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 2003, σ. 224.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr